

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Saul achtervolgt David

David woonde met zijn mannen in de woestijn Zif. De bewoners stuurden een boodschap naar Saul, waarin zij hem verraadden. Saul ging meteen op weg. Maar ook David had zijn spionnen en die vertelden dat Saul er aan kwam. Snel gingen ze op de vlucht. Maar Saul achtervolgde hen. Ze kwamen bij een berg, waar een wilde jacht begon. Ze bleven maar om de berg heen rennen. Toen Saul David bijna te pakken had, kwam er een opgewonden ruiter aan. Hij riep dat de Filistijnen het land waren binnengevallen. Saul ging er met zijn leger zo snel mogelijk op af. David juichte: "God is mij een helper, Hij heeft mij gered". Maar zodra de Filistijnen weg waren ging Saul weer achter David aan, die intussen naar een bergstreek was gegaan. Toen hij Saul aan zag komen, verstopte hij zich met een paar mannen achter in een grot. Plotseling hoorde zijn schildwacht iemand de grot in komen. Het was Saul die nodig moest en een goed plekje zocht. David zou hem makkelijk kunnen doden, en zijn mannen wilden dat ook dolgraag doen; maar David zei: 'Nee hij is de gezalfde van God, dat mag ik niet doen. Ik vertrouw op God. Hij zal zorgen dat ik veilig ben'. Wel sloop hij zonder een geluid te maken naar de ingang. Daar lag de mantel van Saul. Voorzichtig sneed David daar een stuk af. Toen Saul klaar was en weer naar buiten wilde gaan, riep David hem achterna: "Mijn heer koning" met een schok herkende Saul de stem. Toen hij hoorde dat David zijn leven gespaard had schaamde hij zich. Toch bleef hij David achtervolgen.

David zorgde ervoor dat veel mensen hem vertrouwden. In de streek waar hij verbleef hoedden vaak herders hun schapen. Hij beschermde hen tegen rovers en wilde dieren. Daarom hielden veel herders van hem en wilden hem graag bedanken. Een groep herders had echter een nare, egoïstische baas: Nabal, wat dwaas betekent! Op een dag liet hij zijn schapen naar een plek drijven om ze daar te scheren. Dat was altijd een groot feest. De herders kregen dan lekker eten en drinken. David stuurde knechten om Nabal te groeten en wat eten voor zijn mannen te vragen. Nabal lachte hen uit en zei: "Wie is David, ik ken hem niet; er lopen zoveel knechten weg. Ik ga van mijn lekkers echt niets geven". Dat was dom van hem. David werd erg boos. Wat er toen gebeurde lees je de volgende keer.

N.D.

Anne kwam opgewonden van school. "Weet je wat we vandaag gezien hebben mam?" "Nee, schat, vertel eens." "Een film over de luiaard." "Je bedoelt het luipaard", wilde Sam corrigeren. "Nee, nee, helemaal niet. De luiaard is een grappig dier dat in de toppen van tropische bomen leeft". "Wat is er dan zo grappig aan dan?" "Nou, hij grijpt een tak met zijn klauwen en hangt er ondersteboven aan! En, als je naar zijn gezicht kijkt, heeft hij een grote glimlach!" "En is hij echt lui?" "Niet echt lui, maar traag! Hij beweegt zich maar enkele meters op een dag." Toen papa thuis kwam, vertelde hij ook wat over dit vreemde dier: "Hij heeft een vacht met lange stekelharen, en daar groeit van alles in; zelfs algen die zijn vacht een groene kleur geven!"

Zoals ze gewend waren lezen ze 's avonds samen uit de Bijbel. Het boek Spreuken was aan de beurt. Papa wist een paar verzen te vinden die gaan over de luiaard. In hoofdstuk 6 gaat het over het verschil tussen de ijverige mier en de luiaard die steeds ligt te slapen. "Jullie snappen wel dat hier met de luiaard een mens bedoeld wordt, en geen dier, hè? En wat gebeurt als je lui bent?" "Je wordt arm." "Juist!"

In hoofdstuk 24 kwamen ze de luiaard weer tegen: "Ik ging langs de akker van een luiaard en langs de wijngaard van een verstandeloos mens, en zie, hij was geheel begroeid met distels, met onkruid bedekt, zijn stenen muur was neergehaald" (verzen 30-31). Sam en Anne snaptten dat wel, want in hun dorp stond een verwaarloosd huis, en de tuin was een en al onkruid.

Tenslotte lezen ze in hoofdstuk 26. Hier kon Sam zich niet inhouden; het was te grappig voor woorden! "De luiaard zegt: Een roofdier op de weg! Een leeuw op straat!" (vers 13). "Die man durft niet eens op straat te gaan!" "Maar waren er dan leeuwen in die tijd?" aarzelde Anne. "Jazeker, maar die gaan 's nachts op jacht; overdag eten ze en rusten ze uit", zei papa. "Zo, jongens, wat hebben we geleerd?" "Naar de mieren kijken." "Niet bang zijn voor alles." "En, niet te lang op bed blijven!" "Denk daar morgenochtend aan wanneer jullie naar school moeten!"

C.T.

Wist je dat?

Het dagelijks leven in de Bijbel

12. Herberg

Overnachten in een hotel is heel fijn. Je hoeft niets te doen. De bedden zijn al opgemaakt en in de ochtend is er een heerlijk ontbijt. Dat was in de tijd van de Bijbel wel anders. Reizigers waren lang onderweg. De afstanden over land moesten lopend worden afgelegd, tenzij je een kameel of ezel had. Na een dagreis (ongeveer 32 km) moesten veel reizigers onderweg overnachten. Overal werden wel kamers verhuurd, maar als er niets vrij was moest je op zoek naar een ander onderkomen.

Op de handelsroutes stonden herbergen. Gezellig en comfortabel waren die niet. Het waren vierkante gebouwen, die van buiten op een fort of vesting leken. Dat was ook wel nodig, want handelsreizigers hadden vaak kostbare lading bij zich en rovers lagen overal op de loer. Door een grote poort kwam je op een ruime binnenplaats met mooie hoge palmen. Die palmen staken een eind boven de muren uit, zodat reizigers al van verre konden zien waar de herberg stond. Op de binnenplaats was een overdekte bron. Daar kon je je waterzakken weer vullen en je dieren volop laten drinken. Rondom de binnenplaats waren overdekte vertrekken voor de dieren. De herbergier verkocht wel stro en voer voor de dieren, maar had niets voor de reizigers. Zij moesten dus alles zelf meenemen. Voor heel veel geld wilde de herbergier nog wel voor eten zorgen. Dat was nog niet zo eenvoudig. Een herberg lag ver weg van de bewoonde wereld. Hij kon dus niet even snel inkopen doen. De barmhartige Samaritaan bracht eens een zwaargewonde man naar zo'n herberg. Maar hij moest de volgende dag verder en vroeg de herbergier voor hem te zorgen.

Hij betaalde er goed voor. Hij zei: "Zorg voor hem, en als u meer kosten moet maken, zal ik u die op mijn terugreis vergoeden." Zonder geld zou er niet voor hem gezorgd worden. Boven de stallen waren meestal twee verdiepingen. Daar waren eenvoudige kamertjes om te overnachten. Meubilair was er niet, meestal alleen een

slaapmatje. De kamertjes waren erg klein en donker. Als het lekker weer was gingen de gasten daarom gezellig met elkaar op het platte dak zitten. De herbergier zelf woonde boven de poort. Zo kon hij alles goed in de gaten houden. Je hoefde niet veel te betalen om te overnachten; wel verwachtte de herbergier een flinke fooi.

N.D.

Internet

Een baby luiaard is erg leuk kijk maar eens op <https://www.dierenparkamersfoort.nl/dieren/luiaard/> en

<http://www.schooltv.nl/video/oscar-de-luiaard-op-bezoek-bij-de-dierenarts/>

Een aantal interessante filmpjes over de luiaard kun je bekijken op <http://www.upcoming.nl/>

[ditistdesteven/7236/11-feitjes-over-de-luiaard-het-meest-luie-dier-van-de-jungle](http://www.ditistdesteven.nl/7236/11-feitjes-over-de-luiaard-het-meest-luie-dier-van-de-jungle)

Woordzoeker Luiaard

S	C	H	U	T	K	L	E	U	R
B	T	H	A	N	G	E	N	S	E
L	R	E	I	D	G	O	O	Z	G
A	A	Z	K	N	E	M	R	A	E
D	A	W	N	E	P	A	L	S	N
E	G	L	I	M	L	A	C	H	W
R	L	U	I	O	E	H	M	M	O
E	T	E	N	B	G	L	A	E	U
N	K	L	A	U	W	E	N	A	D
N	N	A	C	H	T	D	I	E	R

Zoek de woorden hier onder op en streep ze in de woordzoeker door. De letters die overblijven vertellen je wat een luiaard nog meer goed kan. Succes!

alg	eten	lui	schutkleur
zoogdier	armen	glimlach	mos
slapen	bladeren	hangen	nachtdier
stekelhaar	bomen	klauwen	regenwoud
traag			